

Obsah

Předmluva	7
Konvence	10
Zkratky	11
Někteří významní světoví, čeští a slovenští psychologové	713
Literatura	773

Rozsah slovníkových hesel se naproti tomu nepočítá už stránky, ale na řádky. A tisíce hesel se týkají tak odlehilých oblastí, že pro neprošlou společnost by bylo třeba získat spíše náruč než jen jedině hejno odborníků. (Věšili jste si, jak v hejnu ptáci šibetají a klovají se, když se houfují na telegrafních drátech? A to jsou motivováni perspektivou odletu do teplejších krajín.)

Prvním z hříchů autorů je tedy neoprávněná pycha, bez níž by se takového díla nikdy neodvážili. Snad k ní přispělo to, že se několik slovníkářů už dříve do podobného směru úspěšně pustilo. V české literatuře to byl Karel Černocký, který v roce 1939 a 1947 publikoval *Psychologický slovník* v rozsahu zhruba tři tisíce hesel, včetně biografických. Po něm už v tomto rozsahu nikdo další. K zahraničním slovníkům patří *Slovník slovník psychologických a psychoanalytických termínů* manželů Englishových, vydaný ve Spojených státech roku 1958, a Reberův *Psychologický slovník* z roku 1985.

Druhým hříchem je ještěná troufalost, s níž první autor odevzdal k publikování rukopis vydaný v letech 1993, 95 a 96. Tehdy šlo o výsledky více než dvacetišesté práce. Slovník odrážel přibližně stav našeho psychologického poznání v sedmdesátých a osmdesátých letech. Zajímavé je, že obdobný počet let uvádí K. Černocký i A. Reber, manželé Englishovi hovoří o třiceti letech.

Třetím hříchem je podlehnouti vášním lichočkám studentů a zřevňů kolegů. Proto práce pokračuje i v letech devadesátých, kdy dochází k obrovskému přírůstu překladové psychologické literatury na český trh a ke výjimečnému rozmachu psychologů přírodních věd. Jde o tak významný posun, že ověřené vědce jako Edward S. Wilson vede k požadavku propojení přírodních a společenských věd, k jednotě vědy, konsilenci. Nejde o nepodloženou intelektuální vízu. V okamžiku, kdy vzniká tato předmluva, ohlásil molekularní genetik C. Vester a bioinformatik W. Hunkapiller,